

Поміркованість - запорука успішних перетворень

За лічені тижні європейська влада була змушена відійти від екологічних стандартів, які були демократично прийняті за згодою держав-членів: перелогові землі для фермерів, заборона на імпорт продукції, «отриманої в результаті вирубки лісів», та повний захист вовків.

Очікуються й інші поступки: Заборона на виробництво автомобілів з двигунами внутрішнього згорання з 2035 року, «обов'язок турботи» для компаній щодо своїх постачальників, а також «озеленення» фінансового сектору.

Ці суттєві поступки не йдуть ані від правих, ні від лівих сил. Це результат надмірного регулювання. Запізніле, морально зобов'язуюче і гарячкове усвідомлення екологічних вимог призвело до непродуманих примх та неминучих законодавчих наслідків. Результатом стала зворотна реакція, яка навряд чи зменшиться найближчим часом.

Непомірна любов європейців до стандартів та обмежень знову знайшла своє вираження. Держави-члени ЄС та їхні адміністрації несуть однакову відповідальність разом з європейськими законодавцями.

Замість того, щоб зосередитися на результатах та мотивації гравців для їх досягнення, як на інших континентах, ми зосереджуємося на тому, що вважаємо найкращими засобами їх досягнення, і намагаємося нав'язати їх зверху.

В результаті зростає кількість правил, які перешкоджають економічній діяльності, дратують громадян та посилюють крайнощі. Найбільш повчальним прикладом є європейська таксономія - перелік видів діяльності, визнаних прийнятними, і, відповідно, таблиця тих, що підлягають забороні.

Якщо європейці хочуть досягти успіху в цифровому та екологічному переходах, вони повинні, перш ніж приймати закони, враховувати вплив своїх рішень на міжнародні відносини, економічну ситуацію та зростання, а також надавати пріоритет інноваціям.

Саме Бразилія, Індонезія та інші країни, що розвиваються, виступили проти європейського закону про вирубку лісів, показавши, що наша зарозумілість поєднується лише з нашою впевненістю в тому, що більш жорстка позиція тут стане прикладом для всього світу.

Це наші виробники втомилися від обмежень і зобов'язань, які обтяжують їхній бізнес, до такої міри, що найбільші німецькі автомобільні концерни воліють інвестувати в китайські заводи, а європейська хімічна промисловість змушена переносити виробництва за кордон.

Саме Маріо Драгі наважився заявити, що надмірне регулювання в Європі перешкоджає інноваціям і значною мірою пояснює, чому ми відстаємо від цифрових гігантів.

Для успіху цих перетворень, які вимагають значних фінансових ресурсів та повної трансформації наших виробничих методів і звичок, нам потрібно мобілізувати всіх гравців, стимулювати зростання і дати більше свободи розвитку інновацій, іншими словами, зробити нашу економіку більш гнучкою, а не затиснутою в путях обмежень.

Правила, звичайно, потрібні, але слід уникати перешкод для креативності, інтелекту, ризику та успіху.

Перед обличчям серйозних викликів - кліматичних, етичних, безпекових - нам не потрібен надмірний ентузіазм, що призводить до прийняття правил під тиском. Нам потрібна більш ефективна політика, що проводиться, перш за все, зі здоровим глуздом й поміркованістю.